

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkop. 1. 1899. v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois. Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina: Za Združene države na leto \$2.00 Za Združene države za pol leta \$1.00 Za Evropo za leto \$3.00 Za Evropo za pol leta \$1.50 Za Evropo za četrt leta \$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljave naj se pošiljajo na: AMERIKANSKI SLOVENEK Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijsi POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice pričbujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO. Incorporated 1899. Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Iz slovenskih naselbin.

Joliet, Ill., 4. sept. — K pričetku novega šolskega leta je Rev. J. Plaznik napisal sledeče lepe vrstice:

Naša župnijska, slovenska šola sv. Jožefa se zopet odpre 6. septembra. Otroci so se do dobra spočili in se veselje tega dne. Vsakdo ve, čemu služi šola in posebno še katoliška šola. Kakor se drevo nagne v mladosti, tako bo tudi rastle. Otroško srce je kakor voščena tabla. Mehko je. Kar bomo na to mehko tablo napisali, to bo tudi ostalo. Samo ob sebi je umevno, da če ne bo nihče na to tablo pisal, ne bo nič gori napisanega. Otroško srce je podobno nepopisanemu čeku. Tak ček je lahko veliko vreden, ali pa nič. Na čeku se lahko napiše nesmisel, in neveljavna je. Ako se napiše malo vsoto, je malo vreden; ako pa veliko vsoto, je veliko vreden. Stariši, vam so izročeni vaši otroci, od vas bo Bog nekoč zahteval njihove duše. Vam je Bog izročil ta neprecenljivi biser. Tatov in roparjev je veliko. Čuvajte nad njim in branite ga bolj, kakor punčico svojega očesa. Vam je izročena ta važna čaka. Komu ga boste dali izpolnit? Ali tistemu, ki majhne, ali tistemu, kateri velike številke piše? Številke na tem čeku je vzgoja vaših otrok. Ne samo, da jo smete, ampak morate jo dati svojim otrokom. Ali jih boste poslali v Avno šolo, kjer jim bodo posredno, a gotovo vcepili v njih srca krivne nauke? "Kaj pomaga človeku, če ves svet pridobi, na svoji duši pa škoda trpi." Mi imamo lepo župnijsko šolo, katera je naš ponos. Ne, ne šolsko poslopje toliko, četudi smo nanj lahko ponosni, ampak naša mladina je naš ponos. Tu se uče pod vodstvom dobrih šolskih sester vsega, kar nudi javna šola. Naši sovražniki jasno vidijo, kaj delajo katoliške šole, zato se jih boje in jih obrekujejo. Resnica pa je, da, kadar je tekma med učenci katoliške in javne šole, otroci katoliške šole prekosijo druge. Poleg svetne znanosti se pa nauče otroci tega, kar je neobhodno potrebno, verskih resnic in molitev. Da, zaradi tega vzdržujemo katoliško šolo. Cerkevni zbor baltimorski se je tega zavedal in zapovedal, da stariši pošiljajo otroke v katoliške šole. Niti župnik ne more nikomur dovoliti, da gre v javno šolo, brez škofovega dovoljenja, niti ne more tak človek odvezje dobiti. In še več. V naših šolah se otroci nauče jezika, v katerem vas je mati nagovarjala, ko ste bili še vi majhni. Otroci, ki so kdaj hodili v našo šolo, znajo in se ne sramujejo slovensko govoriti. Naši otroci so dobri, učna moč je prve vrste, kar še potrebujemo, je

vaša pomoč. Ni slovenske družine v Jolietu, kjer bi se slabo govorilo o naših, vse hvale vrednih, učnih močeh. A to še ni dovolj. Vi morate storiti še več. Stariši glejte, da se bodo otroci tudi doma učili. Ne pozabite, da oliko tudi ni zadnja stvar. Otroci naj ne bodo vedno na cesti in glejte tudi, s kom hodijo. Naročite jim, da se v šoli lepo obnašajo. V šoli se ne bo nikogar prepepalo ali grdo z njim ravnalo. Da se pa postopanje z otroci olajša, pri tem morate tudi vi sodelovati. Edini pogoj za vzgojo vaših otrok je ta, da dom in šola skupno delujeta. Saj je vse za vaših otrok in vaš večini in častni blagor. Delujmo složno in prosimo Boga pomoči, katera gotovo ne izostane.

G. John N. Pasdertz je dne 26. avgusta izstopil iz dobro znane mesarske in grocerijske trgovke J. & A. Pasdertz, na voglu Broadway in Granite st., ter prodal svoj delež svojemu bratu, g. Antonu Pasdertz, ki je zdaj edini lastnik mesnice in grocerije. Celih štirinajst let sta brata skupaj vodila omenjeno trgovino in delala skupaj že tudi prej štiri leta v bivši A. Golobitševičev mesnici. G. John N. Pasdertz je tudi znan kot vnet ljubitelj slovenske dramatike in je že pri neštetihih predstavah sodeloval kot izvrsten igralec v najrazličnejših ulogah; tako tudi njegova gospa soproga.

Sherlock, Wash., 31. avg. — Cenjeni urednik A. S.! Prosim, da blagovolite natisniti par vrstic mojega dopisa v naš cenjeni poltednik.

Kar se dela tiče, je bolj kisló, kot je povsod; delo se zdaj jako težko dobi. Lansko leto so gospodje farmerji plačali delavca od \$40 do \$50 mesečno s hrano in stanovanjem, a letos plačajo samo \$35, in kar so lansko leto delali tri, letos morata narediti ravno isto dva moža. Ali mislim, da bo prišlo spet tako, da bo imel "kol kapo", kot je že bilo tako.

Zdaj bi pa rada tudi naznanila od naših vremenskih razmer. Kajti dežja že nismo imeli čez tri mesece, tako da ga bomo z navdušenjem pozdravili, kadar nas obišče z obilnostjo.

Kljub suši je pa vseno lepa letina. Oves je jako roden in ječmen in turšica. In sadja je obilo in tudi okusno je. Vse je jako dobro obrodilo. Zeno pa moram reči, da kumarce so letos popolnoma poražene pri nas. Kako so pa kaj v Wisconsinu? Ali so tudi tako dobre, kot so bile lansko leto? H koncu dopisa pozdravljam vse znanice v Jolietu. Tebi, list, pa želim veliko uspeha. Vdana Vam

Škica.

Wenona, Ill., 2. sept. — Ker so naše roke bolj vajene krampu pa lopati, oprostite slabi pisavi.

Dam vedeti, kako se mi še tukaj imam. Delamo bolj slabo, kakor povsod; ne svetujem rojakom sem hoditi za delom; pa ga tudi ne dobi, če nima certifikata.

Tudi storklja ni pozabila na Wenono; pustila je pri gospodu in gospe Joe Brenci čvrsto hčerko. Čestitamo! Pa tudi naročnino priložim, ker brez tega lista sem nerad.

H koncu dopisa pozdravljam vse rojake in rojakinje širom Amerike, tebi, list, pa obilno uspeha.

Peter Svazich.

NEPREMAGLJIVA GORICA.

(Iz Gorice.)

Od dne 17. jul. ni ure, da bi se ne silalo močno streljanje iz topov, pušk in strojnih pušk. Sedaj je prav silovito. Najhušje je na Kalvariji in Šančah ali od Ločnika do Grojne. Cele salve iz topov oddaja sovražnik na te višine. Granate in šrapneli se sedaj kar sipljejo. Razume se, da grozno odmeva vse to po mestu, posebno ob periferiji proti Soči. — Mi obdujemo hrabrost naših vojakov, ki vstrajajo na svojih postojankah ponoči in podnevi, dasi jim sovražnik ne da miru nikdar. Bog jih čuvaj in varuj, naše vrle drage vojake! Mi jih ljubimo, ker se tako živo živo zavedamo, da so oni, ki nas in našo Gorico branijo s svojo krvjo in s svojim življenjem proti brezvestnemu, hinavskemu in verolomnemu Lahu. Sveto spoštovanje običujemo, če jih vidimo na potu iz okopov v mesto v obnošeni, zviti, od rjavkaste zemlje pomazani obleki. Ze taka obleka nam pripoveduje, koliko prenašajo, koliko bdijo, kako junaško trpijo za nas. Zatorej so naše misli in je naše srce vedno pri njih. Bog jih čuvaj in vodi od zmage do zmage.

Ulice po mestu postajajo nemirne, Lah ne pozna prav nobenih ozirgov do civilnega prebivalstva. Dasi Gorica ni utrjeno mesto, pošilja besni maščevalni sovražnik svoje strele brez vsakega povoda ne samo na ulice ob periferiji, ampak kar naravnost tudi na one sredi mesta. Šrapneli in granate so že tukaj padale na Placuto, Semeniško ulico, ulico Aseoli, ulico Sv. Ivana, Gosposko ulico, na Koren, na ulico Sv. Klare, Solsko ulico, Vrtno ulico, Danjevo ulico, na Tekališče, Fr. G., na ulico Luigia, Czoenig, Lombroso, na ulico Tre Re, na Kapučniško ulico itd. Umevno je, da je bilo že precej škode napravljene, in da je bilo že mnogo smrtnih slučajev. — Ker do Gorice ne more, pa mesto bombardira; eva tolovajski — nel' barbarški način,

s katerim se Lah pred našo Gorico izkazuje! Toda vse se maščuje na zemlji.

Ljudje so postali mnogo bolj previdni. Prvotna lahkomiselnost jih je popolnoma minila. Spoznali so ob svojih sosedih, da šrapneli in granate niso šala. Brez potrebe ne gre nihče več na ulico. Nevarnost žuga ne samo od strelav iz sovražnih topov, ampak tudi iz sovražnih pušk. Prav dostikrat priletijo tudi kroglice iz pušk na ulice in strehe, da kar rožlja. Tudi kroglice iz pušk so že donesle več smrtnih slučajev. Vse to je napravilo prebivalstvo zelo previdno. Tudi otroci ne begajo več tako na prostem kot prej. Bridki slučaj so matere izmordali, da pazijo na svoje otroke. — Seveda pa tira zavest, da človek ni varen skoraj nikjer svojega življenja v mestu, ljudje vedno bolj odhajajo iz Gorice. Na stotine se jih vsak dan javlja pri municijiju za odhod. Mesto izgublja svojo živahnost in postaja zapuščeno vedno bolj in bolj.

Na Kalvariji pri Podgori ni več treh križev. Neprestano silovito obstreljevanje zadnjih dni jih je deloma popolnoma zrušilo, deloma vrglo na tla. Stoji samo še križ levega razbojnika. Navaden človek bi videl v tem slabo znamenje; morda bi se čutil žaljenega in zbeganega celo v svojem vserkem čustvovanju, češ, kako je mogoče, da je bil ravno Kristus na srednjem križu najprej zdrobljen. Toda stotnik, ki je bil nedaleč od križev, ko je sovražnikova granata Kristusovo podobo s križem vred zdrobila na tla, je takoj kar naravnost genjalno povedal vzrok, zakaj je to popolnoma samo po sebi umevno. "Tu vidimo," je zavpil pred vojaki, "kakor ropar roparju dobro hoče! Judež pobija Gospoda!" — Vojaki pa so se čutili solidarne z Gospodom. Izdajalec je Njega napadal; izdajalec napada tudi njih. Mesto, kjer je sedaj Kristusova podoba na križu, je sedaj prazno, a govori bolj kot topovi, koga imamo vsi v Lahu pred seboj!

ŽIVLJENJE V TRSTU.

(Izvirno poročilo "Slovenca".)

Ljubljanski dopisnik tržaškega dnevnika "Lavoratore" slika v svojem listu na jako laskav način življenje v Ljubljani. Za nas, ki poznamo Ljubljancane, to ni novost; a presenetilo nas je, da se je našlo po klavrnem odhodu irendentovskega lista "Piccola" vendar še ljudi, ki so se očistili "Piccolovega" strupa in postali resni v besedi in dejanju! Gospod Narciso sicer ni bil "Piccoloc" otrok, a kakor ysak tržaški Italijan, je gotovo tudi on čital pobeglo junjo, ki je leta in leta zastrupljevala tržaško mladino in ji vcepila v srce oni zloglasni "osar tuto" proti "ščavom" — Slovincem. Z lastno glavo misleči tržaški Italijani — a teh je bilo bože malo — so se pričeli s studom odvračati od Mayerjeve irendente. Da le ni pisanje "Lavoratora" pesek v oči. Ljubljancanje bodite previdni, hvala pa "Slovencu", ki ni ponatisnil notice o "laško-jugoslovanskem bratstvu". Odkar so odšli regnikoli iz Trsta, ni več čuti psovka na naš naslov. Odkar so odšli oni, imamo na cestah in po lokalnih mir. V slovenskem jeziku kupiš po celem mestu vse, kar želiš. Še več; oni, ki še včeraj niso poznali niti besedice slovenskega, so se našega jezika privadili kar čez noč in ga govore perfektno: eden po ribniško, drugi po loško, tretji po vipavsko itd. To so bili takozvani narodni mrtvaki, ki se iz strahu pred regnikoli na domači zemlji niso upali govoriti lastnega jezika; kajti če bi bili to storili, objavil bi bil irendentovski list njihova imena in podjetja, koja bi bil z lažmi in preganjanjem uničil. Pristni Tržačan, ki ni prišel s trupom irendentovskih idej v stifik, je še danes najboljši človek. Mi vemo, da je "Piccoloc" zastrupil ono tržaško mladino (v Ljubljani smo imeli tudi neki "Dan", op. ur.), ki je a-la aviatiki Vidmer pobegnila preko luke in na trgu sv. Marka v Benetkah kričala zoper našo državo. Pa pustimo vse to. Gotovi smo, da se časi "Piccola" ne povrnejo več. V Trstu imamo le solčno svetlobo. Svetilke na cestah ne gore, in ko se vleže noč, mora človek, ki se vjaca domov, ob meglenih nočeh tipati z roko vogale, kot slepec. Nerodno je to, a pravilno, ker so nas parkrat obiskali sovražni zrakoplovi. Življenje se je na videz le malo izpremenilo. Gostilne so odprte, kino daje svoje predstave in tudi koncertov se dobi. Sočivje je poceni, vse drugo pa od dne do dne dražje; izven živil, katere razprodaja aprovizacijska komisija. Prekupčevalci domalega stradajo (?), še slabše se pa godi hišnim gospodarjem, kojim le redkokdo plača najemnino. Mleko se je včeraj podražilo na 60 do 76 vinarjev liter. Vina zmanjkuje — pa hvala Bogu, tudi pivcev!

Na pomolu sv. Karla se shaja množica in posluša močno grmenje topov. Sertentje se nam pokaže tudi kaka naša bojna ladja. Lah si ne upajo bližje. Morda imajo še kak drug zvonik, odkoder nas permanentno ogledujejo.

SLIKE IZ BOJNE ČRTE PRI GORICI.

Trpini.

Ponedeljek 12. julija sem jih videl na lastne oči. Opravki so me vodili iz Gorice v Grgar čez sedlo na Prevalu. Bilo je krog 6. zjutraj. Prihajali so mi nasproti brez števila,

možje priletni, starčki, slabici, dečki in deklice — skoraj še otroci, dekleta, žene in starke. Bilo jih za ogromno procesijo. Nosili so nahrbtnik, vreče, koše na plečih in na glavi. Čudno se mi je zdelo vse to.

Vprašal sem starčka, odkod prihaja. "Iz Avč", mi je odgovoril, otrok mi je dal isti odgovor, starka isti. "Kdaj ste pa šli z doma?" — "Ob eni popolnoči! Pot je strma in dolga, dolga!" — "Pa zakaj?" — "E, gospod," je bil pretresljiv odgovor, "že tedne nimamo kruha, nimamo moke! Včeraj smo izvedeli, da dobimo v Gorici sirk, pa smo šli na pot. Kdor je mogel, je šel. Vas je skoraj prazna."

"Odkod pa Ti?" sem vprašal deklico z vrečo na hrbtu. — "Iz Lokovca," je odgovorila. "Iz Bat," je rekla druga. "Iz Kala," je povedala tretja.

Vsa gorska planota od Soče do Čepovana se je vzdignila. Kakor da bi se cel narod selil. Vzdignil se je, hodil sedem do osem ur proti Gorici, da bi dobil malo sirka in prišel do kruha. Okoli treh popoldne sem se vračal. Solnce je žgalo. Sapice nobene. Prah povsod. Nikjer sence. Pot strma.

In prišli so mi zopet nasproti. Bilo je na rebro pod Prevalom. Starčki in starke; žene in slabici; dekleta, deklice in dečki, so prihajali. Prepoten je bil vsak. Vročina je kar žarela iz ordečlih zabuhlih obrazov. Sopli pod težo, ki so jo nosili.

"Koliko pa nesete?" sem prašal starčka. "Gospod, 45 kil ji bo." — Meni se je zdelo, da mi je nož porinil v srce. Ves jaz sem postal ena sama želja, da bi mu pomagal. "Odpočijte se malo!" sem mu rekel; v vsi svoji domišljiji nisem mogel drugega dobiti. "Ne morem," je odgovoril počasi, "pot je dolga; še šest ur pred menoj."

"Koliko pa Ti nesete?" sem vprašal dečka. "15 kil, gospod!" — "In Ti, mala?" — "10 kil." — "Koliko pa Vi na glavi, mati?" — "25 kil!" — "Pa boste zmogla?" — "Mora biti! Doma imamo otroke, že tedne jokajo in vprašajo po kruhu." — "Novi Čas."

NAŠE ZAUPANJE JE TRDNO KOT KRAŠKA SKALA!

V pismu goriškega deželnega poslanca, tolminskega dekana Ivana Rojca, ki je je pisal mariborskemu škofu, beremo tudi tele značilne besede: "...Ljudje hodijo v cerkev, po cesti, na polje, od obeh strani pa nad glavami svigajo kroglice topov. Sicer pa smo prepričani, da bo zmaga na naši strani; čez Sočo sovražnik ne pride!"

Iste besede čujemo iz ust naših vojakov in civilistov, ki poznajo kraje ter razmere. Mi zaupamo v našo pravično stvar ter v junaštvo naših vojakov, ki jo branijo.

Tupatam pa se priplazi odkod nebodisigatreba ter se preplašenim obrazom in tajinstveno govoricu namiguje, da so Lah je prodrli našo fronto, da so že v Gorici, da so že ne vem koliko kilometrov naprej ter druge take stvari, ki jih strahopetne duše tako slastno požirajo. Reči moramo, da je med našim ljudstvom bore malo takih kalinov. Saj so tisti kvarožugoni že prvi dan vojske videli Lahe v Gorici, Tolminu, celo že v Bohinju. In vendar so Lah še danes ravno tam, kjer so bili.

Ampak pribiti moramo, da take bedaste govornice niso plod naših ljudi. Naše ljudstvo trdno zaupa in je zato vredno tudi zaupanja. Pač pa trojijo take stvari nalašč gotovi sovražni elementi, ki z našim ljudstvom nimajo ničesar skupnega in ki so plačani za to delo od naših sovražnikov. Zato je vsakdo dolžan, da take ljudi, ki so nevarni tudi kot špijoni, takoj prime! Komur se dokaže, da trosi take govornice, da bi ljudstvo razburjal, takoj ga odvesti na pristojno oblast!

Mi pa zaupamo trdno, da bo naša hrabra armada, ki kot zid stoji proti laškim navalom, polentarnjem krepko pokazala pot nazaj, odkoder so prišli. Nimamo prav nobenega strahu, da bi ti izdajalski in zahrbtni Kalabrežariji bili kedaj kos našim junakom. Vsi vemo, da trdi in junaški boj naših fantov in mož podpiramo s trdnim zaupanjem in z neupogljivo voljo, braniti svoj dom do zadnje kapljice krvi. Ne ve ta izdajalska svojati, da za njeno gospodarstvo v naši domovini ni prostora. Pač pa ima naša slovenska zemlja še prostora dovolj za grobove naših in naše Avstrije sovražnikov!

Nervozni ljudje

bodo z veseljem prečitali pismo, ki smo je dobili od Mrs. Ed. Vinopal, Mauston, Wis., v katerem nam ona piše sledeče: "Porabila sem tri steklenice Severovega Nervotona, ki mi je mnogo koristilo. Dovoljujem Vam, da to v listih objavite." Severov Nervoton stane \$1.00 in ga je dobili v vseh lekarnah. Pronašli boste, da je to zanesljivo zdravilo za duševne težkoče, zgbuo spanja, in za odstranitev vsakovrstne nervoznosti. Poskusite ga. Vprašajte v lekarni za Severa's Nervoton. Ako ga lekar slučajno nima, pišite ponj naračnost na W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa.—Adv. Tues.

ZA KRATEK ČAS.

Skriven pomoček.

Bogatin je imel v svojem vrtu lep ribnik. Nekega dne zapazi v časniku ta-le oglas: "Pri meni se dobi za 3 celine prah, s katerim se zareda ribe. Drugega ni treba, nego da se ta prah

vrže v vodo, in za nekoliko dni bode vse polno rib." — Da te hencje, misli si gospod, to bode velika sreča za moj ribnik in vrtu. Brž drugi dan odsteje 3 celine, zapečati jih v pismo in jih pošlje človeku, ki je bil podpisan pod oglasom.

Za nekaj dni dobi pismo od omenjene osebe, v katerem je bilo pisano to-le: Velecenjeni gospod! Žal mi je, da Vam ne morem poslati naročenega praha za ribe. Moj oglas so bile le limanice za nekatere gospode. Stavil sem namreč z nekimi svojimi prijatelji, da se lahko po časnikih razglaših največja neumnost in da bode vendar dosti ljudi, ki ji verjamejo. In glejte, česar sam nisem prav verjel, prepričal sem se in stavo sem dobil. Našel sem res mnogo bedakov, a vi — velecenjeni gospod — med njimi ste štirinredseti."

Vojak in papiga.

Vojak gre mimo okna, iz katerega mu zavpije papiga: "Dobro jutro!" Prestrašeni vojak naglo vojaško pozdravi in reče: "Ne zamerite, milostni gospod, mislim sem, da ste ptič!"

DENAR SE VLAGA NAJBOLJE IN NAJSIGURNEJE V

Prvo Hrvatsko Stedionico U ZAGREBU, CROATIA, EUROPE, in nje podružnice v: Belavaru, Brodu na S. Crkvenici, Delnicama, Djakovu, Kraljevici, Novem Vinodolu, Osijeku, Požeju, Rieki, Sisku, Varaždinu, Veličju Gorici, Virovitici, Zemunu i Senju. Delniška glavnica in pričrue K 16,250,000. Nasvete in navodila pošljemo zastonj!

Ako hočete streho popraviti po za mal denar oglašite se pri

HOLPUCH ROOFING CO. COMPOSITION FELT and GRAVEL ROOFERS Asphalt Roofing Over Shingles. Bell Telephone, Joliet 4213. Office, Room 3, Forgo Building. Corner Ottawa and VanBuren Streets. JOLIET, ILLINOIS.

Jadranska Banka

Popolnoma vplačena glavnica 8,000,000 kron. Prihranki 700,000 kron.

Glavni urad: TRST.

Podružnice na Dunaju, Dubrovniku, Kotoru, Ljubljani, Metkoviću, Opatiji, Šibeniku, Spjatu in Zadru.

Priporočā se za vse bančne posle.

Sprejema denarne vloge in jih obrestuje, kupuje in prodaja vrednostnostne papirje in daje informacije vseh vrst.

Prevezlje menjice, dokumente in tirjatve za Avstro-Ogrsko, Bosno in Hercegovino, Albanijo, Črno goro, Grško, Rumunijo, Srbijo, Turčijo i. t. d. — BRZOJAVNI NASLOV: JADRANSKA.

Buchanan-Daley Co.

Desplaines and Allen Sts. JOLIET, ILLINOIS

Les za Stavbe in Premog

Največja zaloga v mestu

PREDNO NAROČITE DOBITE NAŠO CENO

TELEFONI 597

Square Deal Vsakemu

Union Coal & Transfer Co.

515 CASS STREET, JOLIET, ILL.

Piano and Furniture Moving.

Chicago telefon 4313.

Northwestern telefon 418.

Prvi in edini slovenski pogrebniški zavod

Ustanovljen 1. 1895.

Anton Nemanich in Sin

1002 N. Chicago Street

Konjušniica na 205-207 Ohio St., Joliet, Ill.

Priporočā slavnemu občinstvu svoj zavod, ki je eden največjih v mestu; ima lastno zasebno ambulanco, ki je najljepša v Jolietu in ima vsake večve in kočije.

Na pozive se poslužiti vsak čas pomoči in podpora. Kadar rabite kaj v naši starih se oglašite ali telefonirajte. tel. 2075 in N. W. 344.

Mani kobilic in vsi delavci so Slovanci.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZBIDNIJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE. Sedelj: JOLIET, ILL. Vstanovljena 29. novembra 1914. Inokor. v drž. Ill., 14. maja 1915

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsed.—Geo. Stonich, Joliet, Ill. Podpred.—John N. Pasdertz, Joliet, Ill. Tajnik.—Josip Klepec, Joliet, Ill. Zapis.—A. Nemanich, Jr., Joliet, Ill. Blagajnik.—John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Castello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill. 3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

1. Stephen Kukar, Joliet, Ill. 2. Anton Trgovčič, Mount Olive, Ill. 3. Josip Težak, Joliet, Ill.

Glasilo: AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne pošiljave se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe naj pošljejo na 1. porotnika.

Podrejeno Društvo za Družbo sv. Družine se sme ustanoviti v kateremkoli mestu države Illinois s 8. udi obojega spola.

D. S. D. sprejema moške in ženske za ude v Društva iz vseh krajev od 16. do 55. leta. Ob pristopu plača vsak član(ica) en dolar v rezervni sklad.

IZPLAČUJE SMRTNINE \$250.00 ali \$500.00 dedičem umrlega člana popolno vsoto takoj po sprejemu in sicer še isti dan, ko so vse tozadevne listine v redu in sprejete v gl. uradu.

IZPLAČUJE ODŠKODNINE, katere je deležen vsak član(ica), in sicer:

- Za popolno izgubo vida na enem očesu vsoto \$100.00;
Za popolno izgubo vida na obeh očeh vsoto \$250.00;
Za izgubo ene roke nad zapetjem vsoto \$100.00;
Za izgubo obeh rok nad zapetjem vsoto \$250.00;
Za izgubo ene noge nad členkom vsoto \$100.00;
Za izgubo obeh nog nad členki vsoto \$250.00;
Za izgubo najmanj štirih prstov ali cele dlani ene roke vsoto \$50.00;
Za izgubo najmanj štirih prstov na eni nogi ali stopala vsoto \$50.00;
Za zlomljeno hrbtnico vsoto \$100.00, če je ud za vedno nezmožen za vsako delo.

IZPLAČUJE ZA OPERACIJE, česar je deležen vsak član(ica) in sicer za izplača vsota \$50.00 za enkratno operacijo na slepicu (appendicitis) in za enkratno operacijo na kili ali vtrganjem.

Za poškodnine in operacije se ne pobira rednih mesečnih asesmentov, temveč razpiše gl. tajnik na vse član(ice) primeren asesment kadar je treba izplačati poškodnine ali operacije za ta sklad, da se pokrijejo poškodnine in izplačila za operacije.

Vsak član(ica) je deležen vseh dobrot in pravic (po dne 1. maja 1915), ki jih daje D. S. D. takoj ko je bil pravilno sprejet v katero Podružnico in sicer: D. S. D. Poleg tega plačujejo Društva bolniško podporo.

Član(ice) plačajo sledeči asesment z ozirom na starost ob pristopu in z ozirom na vsoto zavarovalnine:

Table with columns: Razred, Starost, Asesment, Razred, Starost, Asesment. Rows 1-8 showing age groups and corresponding dues.

Poleg tega plača vsak član(ica) še 5c na mesec za stroške.

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

— Kranjska deželna banka je nabrala za drugo vojno posojilo prijav za K. 3,530,800. Večji del te vsote tvori podpis dežele Kranjske in sicer tri milijone in 250 tisoč kron, dočim so v ostalem zastopane različne občine na Kranjskem in pa privatniki.

— Iz seje deželnega odbora kranjskega dne 9. avgusta t. l. Poročevalec glavar dr. Šusteršič: Admiralu marici se v imenu podrejeni vojni morštita na junaških dejanjih in kranjskih urpeh v obrambo naše domovine. — Akademijo vstop v mornariško slojev kranjskega prebivalstva, je deželni odbor ob tej priliki soglasno želel ustanoviti v ta namen pet dečič prirediteljstva. Te ustanove se bodo dale že v prihodnjim solskim letom. — Deželni službenec se z ozirom na dne 1. avgusta draginjo povodom rojstnega Jožefa draginjskega doklada iz meseca marca ponovi. — Tem povodom se do katana draginjskega doklada, in sicer v deči izmeri: Vodje boletnih uradov K; pristavi in praktikanti, ki služijo šest mesecev, 50 K; pristavi in praktikanti, ki služijo manj kot šest mesecev, 40 K. Vsak družinski oče enega otroka, starega pod 18 let, po slika doklada, — 20odstotna draginja nekateri učitelji in učiteljice, se tem povodom poslopi in od dne 1. avgusta slika službojčemu učitelstvu. — Z p. kazu na časniška poročila o stva glede službenega jezika pri državnih železnih je deželni odbor storil primerne sklepe.

— Umrli sta v Rožni dolini pri Ljubljani gospa Marija Oblak roj. Kopač. — Umrli sta v Rožni dolini pri Ljubljani gospa Marija Oblak roj. Kopač. — Umrli sta v Rožni dolini pri Ljubljani gospa Marija Oblak roj. Kopač.

na z nasadi, pa bode skoraj najlepša cesta v Spodnji Šiški. Ko dobi še slednjič klopi in razsvetljava, bo postala javnemu prometu koristna in prijetna in vsakdo se je bode idoč na vlak, gotovo rajši posluževal, kakor stare, blatne, vijugaste Ceste na Rudolfovo železnico, saj bode sedaj pot peljala naravnost iz mesta po drevoredi. Cesto grade ruski ujetniki v pristnih ruskih vojaških uniformah, z ruskimi "medvedjimi" in krožničastimi čepicami ter v visokih škornjih pod nadzorstvom naših vojakov in le malim številom civilnih delavcev. Kamen dovažajo iz Vodnikovega kamnoloma v Podutiku, kjer so istotako zaposleni ruski ujetniki — 40 po številu. Delo se vrši na obeh krajih tudi ob nedeljah.

— Eden najhrabrejših 17. pešpolka padel. Dne 21. julija je padel ob Dnjestrsku korporal 17. pešpolka Jožef Birtič, doma iz Dobrove pri Ljubljani. Padli je bil eden najhrabrejših in najsmelejših vojakov v celem polku. Imel je že malo in veliko srebrno svetinjo hrabrost. V bojih v juniju se je pri oddelku strojnih pušk tako odlikoval, da je bil predlagan za zlato svetinjo za hrabrost.

— Doslej e. kr. erarični rudnik v Idriji dobi zanaprej naslov: K. k. Landsturmn - Arbeiter - Abteilung Quecksilberbergwerk Idria.

— Vrl četovodja. Desetnik Josip Setina iz Bele Krajine piše: V neki ogrski bolnišnici ležimo trije ranjeni Slovenci. V svojih pogovorih se spominjamo našega četovodje Jožefa Jurmana, doma nekje pri Krškem na Dolenskem. Bil je vrl dečko, da malo takih. V boju nepopisno hraber in pogumen, nasproti svojim vojakom pravičen, dober in usmiljen, vedno pa vesel in ljubeznjiv. Pel je vedno, koder je hodil. Ob vsakem bajonetnem naskoku je bil prvi in nam je rekel: "Fante, vas prosim, da dovršite, kar jaz ne bom mogel." — Bilo je 17. junija. Opoldne je 3. bataljon dobil povelje, da z bajonetom naskoči ruske postojanke, ki so bile dobro utrjene. Četovodja Jurman nam pravi "Fante, zopet nekaj dela za naše bajonete. Vsak od vas prevzemi pet Rusov, jaz pa deset in postojanka bo naša." Povedal nam je še več šaljivih, ko smo čakali v gozdu na končno povelje za naskok. Povelje pride. Razprostre mo se v rojno črto in z nasajenimi bajonetni planemo iz gozda. Rusi seveda tudi ne spe in nas močno obstreljujejo. Videli smo četovodjo Jurmana, kako je s puško v roki drvel proti ruskim postojankam. Naenkrat pa zapazimo, da leži na tleh in si obvezuje roko. Takoj sem bil pri njem in ga vprašal, če je močno ranjen. Ta hip skozi Jurman zopet kvišku in zakriči: "Za me noj!" A komaj napravimo par korakov, pade zopet na tla in nam zavpije: "Fante, naprej za dom in cesarja, jaz ne morem več." Dva sva mu priskočila na pomoč: bil je težko ranjen v levo nogo, krogla mu je razbila kost nad kolonom. Kmalo nato sem bil tudi jaz ranjen in ležim sedaj v neki ogrski bolnišnici. To sem napisal, ker mi vest ni dala preje miru. Dokler bom živ, ne bom pozabil četovodjo Jurmana.

— Lastnik goriškega pogrebnega zavoda umrl v Ljubljani. Dne 9. avg. je nagloma vsled prevelikega razburjenja umrl v Ljubljani lastnik goriškega pogrebnega zavoda Alojzij Ziani, star 55 let. Zadel ga je kap.

— Goriški ranjenci v Ljubljani. Iz Goriškega sta se pripeljala dne 8. avg. v dež. bolnico, 80 let stari užitkar Peter Podkrasnik in 19 let stara bci užitkarice Helena Samec oba iz občine Kanal, ki ju je ranila laška krogla. Podkrasnik je bil ranjen, ko je ponoči ležal v postelji v domači sobi, Samec pa, ko je šla po opravih na polje, na cesti. Prebiti imata desni kolena. Zdravila sta se nekaj časa v "feldspitalu" in bila nato prepeljana semkaj. Rani nista tako nevarni, ker sta krogli šli skozi.

— Dva begunca umrla. V Ljubljani sta umrla Jakoncč Stanko, 2 leti star begunec iz Vipolž (davica) in Strukelj Marija, 44 let stara begunca iz Sela pri Volčah.

— Dva laška ujetnika umrla. V Ljubljani sta umrla: Carmine D'Angeli, laški ujetnik 134. pešpolka. — Livio Ratovi, laški podporočnik 112. pešpolka.

— Umrli je g. Ivan Buchta, davčni nadupravitelj v pok., star 60 let.

— Iz ruskega ujetništva se je oglasil magistratni sluga Anton Švigelj. Nahaja se v Vladimirske, gubernija Dosetnik. Piše, da je zdrav ter da se mu še dosti dobro godi. Dopisnico je bil oddal 5. julija leta 1915.

— Mož na svojem mestu. Dne 7. avg. pripeljal posestnik iz Stozic št. 7 Franc Sitar na Cesarja Jožefa trg voz krompirja ter ga prodajal po lastni volji — čujte in strmite — pod maksimalno ceno — kilogram po 9 v. Mož je bil prepričan, da je ta cena dovolj visoka.

ŠTAJARSKO

— Vojni kurat g. L. Erzlin piše iz Gradca: Zopet sem nastopil vojno službo. Nastavljen sem v rezervni bolnici v Gradcu, katera sestoji iz štiri-

rih samostojnih bolnic pod vodstvom šef-zdravnikov, ki jo vodi nadstabi zdravnik, veren mož. Moj prednik je bil P. Ciprijan Napast, ki je odšel. Kako dobro je deloval, dokazuje to, da mu je "Tagesposta" od 21. julija posvetila člančič. Kuratov nas je tukaj osem in superior 3. kora msgr. Jaklič. Kranjci smo: superior, dr. Cankar, Dimnik, Bulovec in jaz; in štajarski Slovencec, en koroški Slovencec, en koroški Slovencec, en Slov in en Rumun. Dela nobenemu ne manjka. Obiskujemo bolnike, spovedujemo, pridigujemo, pokopavamo.

— Umrli je v Pulju štajarski Slovenec Jelij Ferlic, rezervni častnik pri poljski železnici.

— Odlikovanja. Vojaški zaslužni križec 3. vrste z vojno dekoracijo je dobil stotnik 4. bos. herc. p. Rudolf Peternel, nadporočnik 14. polj. havb. p. Gustav Stuhel, nadporočnik 97. pp. Josip Zidanšek in poročnik 89. pp. Anton Šele. — Srebrn zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje je dobil narednik tel. p. Karel Tertnik, pri 15. zbornem telef. oddelku. — Srebrn zaslužni križec na traku hrabrostne svetinje sta dobila desetica, tit. četovodji Franc Urbas, mob. rez. bolnišnica št. 1-15 in Lorenq Volk, san. oddelek št. 25. — Najvišje pohvalno priznanje je dobil poročnik 2. bos. herc. p. Viktor Šinkovec, črnovoj. nad poročnik V. Janežič, pri voj. bolnišnici št. 3-10, nadporočnik 47. pp. Viljem Slašek, poročnik 97. pp. Rihard Klinger, poročnik 97. pp. Roman Malarič Sretislav Skokanek in Fr. Dietrich. — Viteški križec Franc Josipovega reda je dobil stotnik 1. bos. herc. p. Anton Vidic. — Vojaški zaslužni križec 3. vrste z vojno dekoracijo je dobil pred sovražnikom padli stotnik 17. pp. Ferdinand Ornik in poročnik 47. pp. Karel Belina. — Ponovno najvišje pohvalno priznanje so dobili: stotnika 97. pp. Ivan Petrič in Jos. Nagy in nadporočnik 97. pp. H. Oppitz. — Najvišje pohvalno priznanje je dobil poročnik 78. pp. Ivan Vidmar, pri 7. inf. žel. div., poročnik 97. pp. Anton Galzice, poročnik 87. pp. Jurij Ruell, stotnik Egon Kaucič, inf. bat. št. IV-81. — Zlato hrabrostno svetinjo je dobil desetnik 97. pp. Pečar Franc. — Srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste je dobil kadet 4. bos. herc. p. Majerle Anton. — Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste je dobil divizijski trobentač Košir Karel, pri 3. gor. top. p., četovodji 3. pion. bat. (2. stot.) Gregorec Josip in Kandolf Josip.

KOROŠKO.

— S koroškega bojišča. "Kaerntner Tagblatt" poroča: S koroškega bojišča smo doznali 6. avgusta, da je položaj na splošno neizpremenjen. Delovanje italijanskega topništva je bilo zadnje dni živahnije. Na nekem mestu naše bojne črte se nam je posrečilo, prizadeti slabejšim sovražnim oddelkom znatno škodo; na nekem drugem mestu se je Italijanom poizkušeni napad z ognjem onesrečil. Naše topništvo je med drugim doseglo lepe uspehe proti nekemu sovražnemu štabu in proti nekemu koloni prenosnih živali. Neki naših vrlih patrol se je posrečilo, da je po boju, ki je trajal celo uro, prisilila sovražno patrolo, da se je umaknila. Naša patrola ni imela nobenih izgub.

— Izjalovljen italijanski napad na koroške postojanke. Topničarski desetnik F. K. piše z bojišča dne 29. julija: Že dva meseca sem na južnem bojišču, a najbolj se mi je vtisnil v spomin dan 8. junija. Naredil se je bil prekrasen dan. Vse se je svetilo v mladem jutru in narava je silila k občudovanju božjega stvarstva. Mehko nam je bilo v sru in udali smo se sladkim mislim na dom in svoje drage. Toda naenkrat nas je minula vsa mehkoča, polastil se nas je divji srd in oči so se nam svetile kakor krvoločni zverini, ki zalezuje svoj plen.

HRVATSKO.

— Hrvatje in Slovenci. Pod tem naslovom piše splitsko "Naše Jedinstvo" v množici pisem, ki prihajajo v Dalmacijo, se hvajijo bratje Slovenci, na tovariše v vojski in sploh na prebivalstvo. Slovenci gledajo, da se sprizavajo z Dalmatinci, da so jim pri ro-

Točno ob 8. dopoldne pretрга praznično tišino strel na naši strani. Temu so sledili drugi. Oglasi se tudi Lah in pričela se je kanonada, da se je zemlja tresla. Lah je tako streljal v skavlojve, da smo mislili, da hoče izrvat vse hribe in doline. Po zraku je zvižgalo in hrumelo, kakor bi bili vsi vrzgi ušli iz pekla; slišalo se je le gromenje strel in udarjanje granat. Tudi do naše postojanke se dotipalo nekaj granat, a brez škode; to nas je podžgalo, da je vsak delal s podvojeno silo in drznostjo, da bi uničili sovražnika. Obstreljevali smo sovražno baterijo in jo popolnoma uničili, nakar so tudi druge utihle. Tako je Lah izkusil, da se z nami ni dobro igrati. Žal nam je bilo, ko se je tudi na naši strani ogenj ustavil; najraje bi bili Laha do zadnjega pobili. V zavesti, da smo bili zmagovalci dneva, smo navdušeno zapeli: "Naprej zastava slave..."

— Smrtna kosa. V Selah na Koroškem je umrl dne 5. avgusta župnik Josip Linasi, star 38 let. Pogreb je bil 7. avg.

PRIMORSKO.

— Zakaj si Italijani želijo Trst? Lugano, 9. avgusta. (K. u.) Kakor simbolični minister Barzilai, tako je tudi bivši ministrski predsednik Luzatti pritrdil v nekem pismu na kneza Avgusto Torlonio, predsedniku odbora, ki hoče tržaškemu mestu pokloniti laško zastavo. Ravno iz Luzzattijevega pisma se prav jasno spozna, da se Italija ni dala voditi od ideje odrešenja, ampak od roparske poželjivosti. Luzatti priznava, da bi Italija pridobila s Trstom njegova vzorna ljudska stanovanja, vzorne ljudske šole, izvrstno gimnazijo in izredno dobro organizacijo javne službe kakor tudi njegove dobredelne zavode in izredno razvit trgovski duh.

— Junaški Dalmatinci, ki se bore pod poveljstvom majorja Turudija, so bili že v 36 težkih bojih. Precej jih je padlo, tako so n. pr. od nekega voda ostali samo štirje, saj je na vsakega Dalmatinca prišlo 7 Lahov. Neka stotinja Dalmatincev je dobila naenkrat 300 K za laške puške. Za vsako puško dobe 5 K. — "Slov.", 9. avg.

— Lahi izgubili v bojih ob Soči 1500 častnikov. Južni vojni dopisni stan, 8. avg. V zadnjih dveh bojih ob Soči se cenijo izgube vojvode Aosta na 1500 častnikov. Sigurnost naše pehote karakterizira, da je od ranjenih ujetih častnikov 80 odst. ranjenih skozi pljuča in sicer od 2 do 3 krogelj.

— Uboj v Trstu. V Gradcu uradno je tržaško deželno sodišče je obsodilo sobnega slikarja Viktorja Viottija iz Trsta, ki je dne 3. aprila v kavarni "Al fedel Triestino" (Pri zvemstem Tržičanu) petkrat ustrelil na delavca Antona Maraspina, da je napadeni umrl, obsodilo v sedemletno težko ječo.

— Sovražni obiski. Iz Trsta, 8. avgusta: Včeraj popoldne okrog pol 5. ure sta se prikazala nad Trstom dva laška tiča. Plavalata sta precej visoko. Par naših strelcev je enega takoj pregnalo. Medtem se je dvignil v zrak eden naših. Ko ga je ostali Lah zapazil, jo je odkuril za tovarišem preko luže. Škode nista napravila nobene. Kakor se govori, sta vrgla par letakov v "potolazho neodrešenim", ki že tretji mesec čakajo odrešitve, a je še ni.

kah, prepostrežljivi. Po bratovsko pazijo nanje, da ne bi bolje mogli niti rodni bratje na domačem ognjišču. Dočim to z veseljem beležimo, pa obenem hvala dragim slovenskim bratom, hvala za vedno tudi v imenu brat-ske, slovenske vzajemnosti. A njihovo ljubezen v vojski, tako veliko in ikreno, bomo vračali pozneje v Dalmaciji v miru vsakemu bratu Slovincu!

Laški kralj v Grazežu.

Ondotna cerkev ima dragocene stari- rine velike vrednosti, ki jih je župnik po naročilu svojega škofa skrnil. Laški kralj bi bil rad te stvari videl. Župnik mu je naravnost rekel, da mu jih ne more pokazati, ker so na varnem. Drugi dan so prišli karabinarji, ki so vse preiskali in res našli tudi cerkvene vrednosti. Župnika so pa odvedli v Italijo.

"Avanti, avanti!"

Italijanski naskok se prične z običajnim artiljerijskim ognjem. Potem sledi brezkonno kričanje: "Avanti! Ragazzi! Evviva Savoya! Corraggio!" (Naprej, fantje! Živio Savoya! Pogum!) Med temi klici se jame oddelek pomikati, naši pa jim kličejo: "Avanti, Salamuči! Formaggio! Corraggio!" (Naprej, Salamuči! Sir! Pogum!) Redkokdaj pride do bojev iz bližine, če pa pride, potem so strašni.

KLAJO ZA KONJE,

krave, gosi, race in kokoši. Zmlet oves in koruzo. Posejo vsch vrst za psešiče. Nemško deteljo in domačo, ter vse vrste druge redilne in krepčilne hrane za vse vrste živino dobite v naši veliki prodajalni. 20 vrst razne klaje za kokoši. Prodajamo tudi vse vrste moko, ceneje kot kdo drugi, in sicer: Occident, Ceresota, Gold medal, Pillsburys in Marvel. Seno, oves, koruzo in slamo, žagavino in razna semena za vrt in polje. Blago dovažamo. Odprto do 9. zvečer.

FOGERTY'S BIG FEED STORE Chicago, tel. 1223. 609 N. Collins St., vogal Ohio St. Joliet, Ill. 77-1m-2w

Dr. Richter's Pain Expeller zoper revmatizem in trganje bolečine in otrplost členkov in mišic. F. Ad. Richter & Co. 74-80 Washington Street New York.

VELIKA PONUDBA Sprejdi del Nebo ikatljice vreden jc. v gotovini Celi kupon vreden 1/2 centa v gotovini NEBO CASH COUPON 10 Cigarettes 50

Vsako, ki je poslal denar v staro domovino POTOM NAŠEGA POSREDOVANJA, JE ZDAJ POPOLNOMA PREPRIČAN DA DOSPEJO NAŠE DENARNE POŠILJATVE ZANESLJIVO IN TOČNO v roke naslovnikov, kljub vojnim zaprekam, in sicer v 20. do 25. dneh V stari domovini izplača denar c. k. pošta 100 kron pošljemo zdaj za \$15.55 VSE NAŠE POSLOVANJE JE JAMČENO. Pisma in pošiljatev naslovite na: AMERIKANSKI SLOVENEK JOLIET, ILL.

Ponižani in razžaljeni.

ROMAN V ŠTIRIH DELIH IN Z EPILOGOM.

Ruski spisal F. M. Dostojevskij. **** Paslovenil Vladimir Levstik.

(Dalje.)

V njegovih očeh se je izražalo osupnenje. Ko pa sem ga pogledal bližje, sem videl, da je njegov obraz nemiren in žalosten. Bledel je bil nego navadno.

"Sedi, dej, sedi," je nadaljeval naglo in s skrbo. "Mudilo se mi je k tebi; rad bi se nekaj pogovoril; a kaj je s teboj? Saj nisi podoben živemu človeku!"

"Bojan sem. Že od jutra se mi vrti v glavi."

"Le glej, takšnih stvari ni dobro zanemarjati. Ali si se prehladil, kaj?"

"Ne, živčni napad imam, nič drugega. Včasih se me takole poloti. Kaj pa vi, ali ste zdravi?"

"Le glej, takšnih stvari ni dobro zanemarjati. Ali si se prehladil, kaj?"

"Ne, živčni napad imam, nič drugega. Včasih se me takole poloti. Kaj pa vi, ali ste zdravi?"

"Le glej, takšnih stvari ni dobro zanemarjati. Ali si se prehladil, kaj?"

"Ne, živčni napad imam, nič drugega. Včasih se me takole poloti. Kaj pa vi, ali ste zdravi?"

"Le glej, takšnih stvari ni dobro zanemarjati. Ali si se prehladil, kaj?"

"Ne, živčni napad imam, nič drugega. Včasih se me takole poloti. Kaj pa vi, ali ste zdravi?"

"Le glej, takšnih stvari ni dobro zanemarjati. Ali si se prehladil, kaj?"

"Ne, živčni napad imam, nič drugega. Včasih se me takole poloti. Kaj pa vi, ali ste zdravi?"

"Le glej, takšnih stvari ni dobro zanemarjati. Ali si se prehladil, kaj?"

"Ne, živčni napad imam, nič drugega. Včasih se me takole poloti. Kaj pa vi, ali ste zdravi?"

"Le glej, takšnih stvari ni dobro zanemarjati. Ali si se prehladil, kaj?"

"Ne, živčni napad imam, nič drugega. Včasih se me takole poloti. Kaj pa vi, ali ste zdravi?"

"Le glej, takšnih stvari ni dobro zanemarjati. Ali si se prehladil, kaj?"

"Ne, živčni napad imam, nič drugega. Včasih se me takole poloti. Kaj pa vi, ali ste zdravi?"

"Le glej, takšnih stvari ni dobro zanemarjati. Ali si se prehladil, kaj?"

"Ne, živčni napad imam, nič drugega. Včasih se me takole poloti. Kaj pa vi, ali ste zdravi?"

"Le glej, takšnih stvari ni dobro zanemarjati. Ali si se prehladil, kaj?"

"Ne, živčni napad imam, nič drugega. Včasih se me takole poloti. Kaj pa vi, ali ste zdravi?"

"Le glej, takšnih stvari ni dobro zanemarjati. Ali si se prehladil, kaj?"

"Ne, živčni napad imam, nič drugega. Včasih se me takole poloti. Kaj pa vi, ali ste zdravi?"

"Le glej, takšnih stvari ni dobro zanemarjati. Ali si se prehladil, kaj?"

"Ne, živčni napad imam, nič drugega. Včasih se me takole poloti. Kaj pa vi, ali ste zdravi?"

"Le glej, takšnih stvari ni dobro zanemarjati. Ali si se prehladil, kaj?"

"Ne, živčni napad imam, nič drugega. Včasih se me takole poloti. Kaj pa vi, ali ste zdravi?"

"Le glej, takšnih stvari ni dobro zanemarjati. Ali si se prehladil, kaj?"

"Ne, živčni napad imam, nič drugega. Včasih se me takole poloti. Kaj pa vi, ali ste zdravi?"

"Le glej, takšnih stvari ni dobro zanemarjati. Ali si se prehladil, kaj?"

"Ne, živčni napad imam, nič drugega. Včasih se me takole poloti. Kaj pa vi, ali ste zdravi?"

"Le glej, takšnih stvari ni dobro zanemarjati. Ali si se prehladil, kaj?"

"Ne, živčni napad imam, nič drugega. Včasih se me takole poloti. Kaj pa vi, ali ste zdravi?"

"Le glej, takšnih stvari ni dobro zanemarjati. Ali si se prehladil, kaj?"

"Ne, živčni napad imam, nič drugega. Včasih se me takole poloti. Kaj pa vi, ali ste zdravi?"

"Le glej, takšnih stvari ni dobro zanemarjati. Ali si se prehladil, kaj?"

"Ne, živčni napad imam, nič drugega. Včasih se me takole poloti. Kaj pa vi, ali ste zdravi?"

"Le glej, takšnih stvari ni dobro zanemarjati. Ali si se prehladil, kaj?"

"Ne, živčni napad imam, nič drugega. Včasih se me takole poloti. Kaj pa vi, ali ste zdravi?"

"Le glej, takšnih stvari ni dobro zanemarjati. Ali si se prehladil, kaj?"

"Kako to? Zakaj mislite? Ali morda kaj veste?" sem vzkliknil radovedno.

"Ne, posebnega ne vem ničesar. Toda ta prokleti lisjak ni mogel skleniti česa takšnega. Prepričan sem o tem in v zaporniški mi je beseda, da bo tako. Drugič, ako bi se ta zakon tudi sklenil, to je, ako ima ta podlež svoj posebni tajnostni, nikomur ne znani račun, po katerem mu je ta zakon ugoden — račun, ki ga jaz nikakor ne razumem — potem premislil sam in vprašal svojo lastno srečo: ali bo ona v tem zakonu srečna? Očitaneje in poniževati; pri tem silna strast na njeni, ohlajenje na njegovi strani; ali ni to izvir ljubosumnosti, muk pekla, ločitve in morda celo hudodelstva? Ne, Vanja, ako skuhate kaj takšnega, in ti boš pomočnik, ti proročujem, da boš dajal Bogu odgovor, toda prepoznaj! Zbogom!"

Ustavil sem ga.

"Poslušajte, Nikolaj Sergejevič, sklenite tako: počakajva. Bodite prepričani, da ne gledajo samo ene oči na to zadevo, in da se bo rešila morda na najboljši način, sama od sebe, brez nasilnega in umetnega reševanja, kakršno bi bil naprimer — ta dvoboj! Čas je najboljši rešnik! Naposled pa dovolite, da vam povem, da je ves vaš načrt popolnoma nemogoč. Ali ste mogli le za hip misliti, da knez sprejme vaš izziv?"

"Kako da ga ne bi sprejel? Misli, kaj govoriš!"

"Glavo stavim, da ne sprejme. Verujte mi, da bo našel popolnoma zadosten odgovor in ukrenil vse to s pedantsko natančnostjo, dočim boste vi samo osmešeni..."

"Prosim te, človek božji! Ti govoriš, kakor bi me po glavi bil! Kako da ne bi sprejel? Ne, Vanja, ti si pač poet, pravi pravcati poet! Ali je po tvojem mnenju morebiti sramotno, biti ti se z menoj? Nič slabši nisem od njega. Starec sem in razžaljen oči, ti pa si ruski pisatelj, torej ugledna oseba in lahko nastopiš kot sekundant, in — in... Ne razumem, česa sploh se potrebuješ..."

"Videli boste. Navedel vam bom takšnih razlogov, da boste sami prvi prepričani, da vam je popolnoma nemogoče, biti se z njim."

"Hm! Dobro, prijatelj, naj bo po tvojem! Počakal bom, do gotovega časa seveda. Videli bomo, kaj bo storil čas. Toda nekaj drugega, dragi moj: daj mi častno besedo, da niti Ani Andrejevni, niti komu drugemu ne izdaš tega najinega razgovora!"

"Velja!"

"Drugič, Vanja, bodi tako dober in nikar več ne začenjaj govoriti z menoj o tem."

"Dobro, obljubljam."

"In napolej te nekaj prosim: vem, mili moj, da ti je pri nas morebiti dolgčas; a pridi vendarle večkrat k nam, kolikorkrat ti je mogoče. Ana Andrejevna te tako ljubi in — in — tako dolgač ji je, kadar te ni — saj razumeš, Vanja?"

"In krepko mi je stisnil roko. Obljubil sem mu iz srca rad."

"Zdaj pa, Vanja, poslednjo kočljivo stvar: ali imaš denar?"

"Denar?" sem rekel začuden.

"Da," in starec je zardel ter povesil oči. "Če gledam tvoje stanovanje, dragi moj, — tvoje razmere — in če pomislim, da utegneš imeti tudi druge, izredne stroške, da jih utegneš imeti ravno zdaj, zatorej, Vanja — na tujak 150 rubljev za prvo potrebo..."

"Stoipetdeset, pa še za prvo potrebo, spričo tega, da ste sami pravdo izgubili!"

"Vidim, Vanja, da me ne razumeš popolnoma. Pomisli, da imaš morebiti posebne stroške. V nekaterih slučajih se z denarjem zagotovo neodvisnost odločevanja. Morda ga zdaj tudi ne rabiš, toda kaj več, če ga ne bo treba v bodočnosti. Puščam ga za vsak slučaj pri tebi. To je vse, kar sem mogel zbrati; ako ne porabiš, mi boš pa vrnil. Zdaj pa zbogom. Moj Bog, kako si blede! Saj si ves bojan..."

Nisem mu ugovarjal, temveč sem vzela denar. Preveč jasno je bilo, zakaj ga pušča pri meni.

"Komaj se držim pokonec," sem mu odgovoril.

"Ne zanemarjaj tega, dragi Vanja, ne zanemarjaj! Danes ne hodi nikamor več. Ani Andrejevni bom itak povedal, v kakšnem stanju se nahajaš. Ali ne potrebuješ zdravnika? Jutri te obiščem; vsaj skušal bom n avso moč, ako me bodo le samega noge držale. Najbolje bi bilo zdaj, da težje, Vanja... Zbogom torej, zbogom, deklacija; kar v stran se je obrnila Poslušaj, prijatelj! Na še pet rubljev; to je za deklete. A ne povej ji, da sem jih dal jaz; kar tako jih porabi zanjo. Za kakšne čevljičke, za perilo — saj je vedno česa treba! Zbogom, sinko..."

Spremljal sem ga do vrat. Moral sem prositi hišnika, da mi je šel po obed. Helena še ni bila ničesar jedla.

ENAJSTO POGAVJE

Jedva ko sem se vrnil, se mi je zavrtelo v glavi in sem se sredi sobe zgrudil na tla. Spominjam se samo še Heleninega vzkrika: tlesnila je z rokami in planila k meni, da bi me držala. To je bil poslednji trenutek, ki mi je ostal še v spominu...

Zavedel sem se v postelji. Helena mi je kasneje pripovedovala, da me je s pomočjo hišnika, ki je takrat prinesel obed, prenesla na divan. Nekolikokrat sem se zbudil in vsakokrat sem zagledal sočutni in skrbni obrazek He-

lene, ki se je sklanjala nad menoj. Vsega tega pa se spominjam le kakor prikazni, kakor sličice sredi moje nezavesti; prinašala mi je piti, popravljal me na postelji, ali pa je žalostna in prestrašena sedela pred menoj in mi s prstki gladila lase. Spominjam se, da me je nekoč rahlo poljubila na lice. Drugič, ko sem se ponoči nenadoma prebudil, sem zagledal v luči dogorevajoče sveče, ki je stala pred menoj na mizi, primaknjeni k divanu, da se je Helena z licem naslonila na mojo blazino in plaho zaspala. Njene blede ustnice so bile napol odprte, roka pa ji je ležala pod vročim obrazkom. Do dobrega pa sem se zavedel šele zjutraj zarana. Sveča je bila dogorela do konca; jasnoroznati žarki vzhajajoče zarje so že igrali na steni. Helena je sedela na stolu pri mizi, naslanjala trdno glavo na levo roko, ki je ležala na mizi in trdno spala. Vem še, kako sem se zagledal v njen otroški obrazek, ki je bil tudi v spanju poln neotroško otožnega izraza in neke čudne, hošnostne lepote, shrušjan in obrobljen od smolnatočrnih las, ki so v malomarni zavezanem vozlu gosto in težko viseli na stran. Njena druga roka je ležala na mojem zglavju. Čisto rahlo sem poljubil to suho ročico, da se ubogo dete ni prebudilo; le na njenih blelih ustnicah je zatrepetalo nekaj, kakor nasmeh. Nanjo zroč sem polagoma zaspal mirno, zdravično spanje. Tistikrat sem spal malodane do pol dne. Ko sem se zbudil, sem se čutil zdravega. Samo slabost in okornost vseh mojih udov je še pričala o nedavni bolezi. Slični nagli živčni napadi so se me lotevali že prej, in dobro sem jih poznal. Bolezen je navadno do drugega dne popolnoma minila, kar je seveda ni delalo manj mučne in krute. (Dalje prih.)

Rojakom priporočamo sledeče blago.

Kranjski Brinjevec, zaboj (12 steklenic) za	\$10.00
Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za	\$10.50
Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za	\$7.00
Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za	\$7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za	\$10.00
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za	\$10.00
Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za	\$9.00
Hollaand Gin, zaboj (15 steklenic) za	\$12.00
Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za	\$6.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	\$7.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	\$6.00
Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po	75c

Z naročilom je poslani Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Fred Lehring Brewing Co.
JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts. Both Telephones 26. JOLIET, ILLINOIS

SEDAJ JE PRAVI ČAS.

Kdor ima namen in se je odločil še letos kupiti farmo, je sedaj najzadnji čas, da to stori; dobra zemlja v lepem, za kmetijstvo ugodnem kraju, se hitro razproda. Zato se podvizajte, da ne bo prepozno! Ne nalagajte svojih prihrankov v banke, ker to je negotovo in nosi premalo obresti, marveč vložite ga v dobro, redovito zemljo, ki vam bogato poplača vaš trud. Kdor se ni na lastne oči sam prepričal, ne more verjeti, kako lepo vse na naši zemlji obrodi. Pripomniti moramo, da se v zimskem času, ko je vse puho in prazno, nikdar ne more tako ogledati, ko sedaj, ko je vse polno življenja in ko vidite na polju pridelke. Več rojakov se je že to spomlad naselilo, in vsi so prav zadovoljni in srečni ter si ne želijo več nazaj povrniti na svoja poprejšna mesta v zaduhle mestne tovarne.

Naš svet leži v Chippewa in Rusk County, blizu železnice in večjih mest, oddaljenih 3 do 5 milj.

Pridite takoj ali pa prej pišite po natančnejša pojasnila in po obširen popis zemlje z zemljevidom, kar pošljemo vsakemu brezplačno.

Slovenska Naselbinska Družba,
LOUIS BEWITZ,
198 1st Av. Milwaukee, Wis.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, in firncev. Izvršujejo se vsa varska dela ter obesanje stenskih papirja po nizkih cenah.

W. H. KEEGAN
POGREBNIK.

Slovinci v La Salle in okolici: Kadar potrebujete pogrebniška se obrnite na to tvrdo in prepričani bodite, da boste najbolje postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voza (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljene — po dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno.

POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS.

W. H. KEEGAN,
Telefona št. 100 — vsak čas.
Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

Chicago tel. 3399. N. W. tel. 1257.

Alexander Daras
Chi. Phone 376. N. W. N. W. telefon 556

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljšo meso po najnižji ceni? Gotovol v mesnici J. & A. Pasderb.

Nizke cene in dobra postrežba naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati našo našej mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street.

Louis Wise

200 Jackson Street JOLIET, ILL.

gostilničar

VINO, ŽGANJE IN SMODKE.

Sobe v najem in Lunch Room.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1111

Naročite zaboj steklenic novega piva, ki se imenuje EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405, S. Bluff St., Joliet, Ill.